

UÇURTMA ŞENLİĞİ

YAZAN: HÜMEYRA BEKTAŞ-MERAL CANOĞLU CANTÜRK-ESER ÜNALAN
ŞENLER

HAZIRLAYAN: YASEMİN KAPUCU

- Çekilin çekilin!

Buğra ve arkadaşları kenara çekilerek kamyonun geçişini izlediler.

- Ne kadar da büyük?
- Acaba içinde ne var?

Kamyon köşedeki evin önünde durdu. Çocuklar merakla yanına gitti.

Şoför:

- Nergis apartmanı burası mı? diye sordu.
- Evet neden sordunuz? dedi Buğra.
- Yeni taşınan ailenin eşyalarını getirdim.

Başlarını kaldırdıklarında pencereden bakan çocuğu gördüler. Gülümseyerek ona el salladılar.

Ertesi gün bir araya geldiklerinde Buğra onlara yeni bir oyun öğretti. Balonla oynanan bu oyun çok eğlenceliydi.

Bir ara Aynur, yeni taşınan çocuğun kendilerini izlediklerini fark etti. Arkadaşlarına pencereyi işaret ederek;

- Onu da çağıralım mı? diye sordu.
- Evet, haydi gidelim, dedi diğerleri.

Apartmana girip merdivenleri çıktılar. Kapıyı yeni taşınan çocuk açmıştı. Çocukları salona davet etti. Arda tekerlekli sandalyede oturuyordu.

- Hoş geldiniz, dedi sevinçle.
- Hoş bulduk, dedi Mine ve arkadaşları.

Ama biraz şaşırmışlardı.

- Benim adım Arda.

Mine Arda'ya,

- Seni oyunumuza çağırmaya geldik. Bizimle oynar mısın? Diye sordu.
- Çok isterim ama gelemem. Sandalyemle dışarda oynarken zorlanıyorum.
- Nasıl yani?
- Sokaktaki bazı engelleri sandalyemle aşamıyorum. Tekerlekleri takılıyor, düşecek gibi oluyorum. Bu beni korkutuyor.
- Haklısın, dedi Buğra. Ama bize güvenebilirsin. Düşmemen için elimizden geleni yaparız.
- Ya oyuna dalar da beni unutursanız!
- Hayır unutmayız, dedi Mine.

Arda, arkadaşlarına teşekkür etti ama yine de onlarla oyun oynamaya çıkmadı.

Akşamüstü Arda ve annesi alışveriş için dışarıya çıktıklarında, çocuklar bahçede oynuyorlardı.

Annesi Arda'ya,

- Eyvah! Cüzdanımı evde unutmuşum hemen alıp geleceğim, dedi.

Annesini beklerken arkadaşlarını seyretmeye başladı. Aynur kaçan topun peşinden koşuyordu ki Arda'yı fark etti.

- Merhaba, diye seslendi.

Arda kendisine doğru gelen topu alıp Aynur'a vermek istedi. Topa uzandığında tekerlekli sandalye yana doğru eğildi.

Arda büyük bir panikle,

- Düşüyorum, diye bağırdı.

Bu sırada Aynur gelmiş ve sandalyesini tutmuştu bile.

- İyi misin? Diye sordu.

Diğer çocuklar da yanlarına gelmişti.

- Düşeceğim, diye çok korktum. Tam zamanında yetiştin Aynur. Teşekkür ederim, diyerek elinden tuttuğu topu arkadaşlarına uzattı.

Yol boyunca annesine yaşadıklarını anlattı. Artık arkadaşlarına da güvenebileceğini düşünüyordu.

- Hoş geldin Arda. Biz de uçurtma şenliği için hazırlanıyorduk.
- Uçurtma şenliği mi?
- Evet. Her yıl yaptığımız uçurtmalarla şenliğe katılırız. Yarın şenlik başlıyor ama hala uçurtmamızı yapamadık.
- Daha önce hiç şenliğe katılmadım ama büyük babamla çok güzel uçurtmalar yapmıştım.
- Bize de yardım eder misin? Diye sordu Buğra çıtaları göstererek.
- Elbette ederim.

Arda arkadaşlarına malzemeleri nasıl kullanacaklarını gösterdi. Kendisi de uçurtma için uzun bir kuyruk hazırladı.

Şenlik zamanı geldiğinde Arda, arkadaşları ile birlikte meydana yerini almıştı. Mine uçurtmayı, Arda ipi tutuyordu. Buğra ve Aynur da tekerlekli sandalyeyi tüm güçleri ile itiyorlardı. Uçurtma bir anda havalandı.

Arda arkadaşlarına duyduğu güvenle uçurtmanın gökyüzünde süzülüşünü izliyor, çocuklar hep birlikte,

- Daha yukarı, daha yukarı diye bağıyorlardı.